

29. 9. 2023

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Další významné rozhodnutí NSS v oblasti vnitroskupinových služeb

Správce daně je již dlouhodobě velmi aktivní z hlediska kontroly nákladů na vnitroskupinové služby, kdy prověřuje nejen metodiku stanovení ceny, ale především daňovou uznatelnost vynaložených nákladů jako takových. Zaměřuje se v první řadě na prověření, zda daná služba vůbec proběhla (takzvaný substance test) a dále na prověření, zda příjemce má z deklarované služby adekvátní benefit, tedy zda službu vůbec potřebuje (benefit test).

Požadavky správce daně na prokázání služeb bývají mnohdy velmi náročně (až nerealistické). Na druhou stranu mnoho nadnárodních společností není na případnou kontrolu dostatečně připraveno a nedisponují podklady, kterými by dané služby byly schopni prokázat. Výsledkem jsou vysoké doměrky daně a posouzení nákladů na služby jako daňově neuznatelné.

Zvýšená aktivita správce daně v této oblasti je patrná i z rostoucího množství soudních řízení na úrovni krajských soudů i Nejvyššího správního soudu. Postoj soudů závisí na konkrétní situaci a kvalitě předkládaných argumentů a důkazních prostředků. Konkrétně i v této kauze dal soud částečně za pravdu daňovému subjektu a částečně správci daně.

Jednalo se o tři okruhy služeb (poradenské služby pro výrobu; podpůrné služby v oblasti HR, IT, prodeje, marketingu, financí a práva; služby refinancování úvěru), jejichž náklady správce daně posoudil v celé výši jako daňově neúčinné, což potvrdil následně Krajský soud v Plzni.

Správce daně zpochybnil náklady na dané služby a předložené důkazní prostředky považoval za neprůkazné. V případě výrobních služeb byla odměna odvozena od hodnoty úspor dosažených ve výrobě, kde správce daně zpochybnil vazbu mezi poskytovanými službami a dosaženou úsporou. Část pochybností správce daně spočívala v tom, že jednotlivé podklady se neshodovaly, například výčet služeb a smluvní povinnost doložit k faktuře podrobný popis fakturovaných služeb.

Odvolací orgán a následně krajský soud potvrdili rozhodnutí správce daně. S tím se však neztotožnil NSS a dovedl, že poradenské služby k výrobě byly přesvědčivě prokázány, měly pro daňový subjekt benefit v podobě úspor nákladů a zefektivnění výroby.

Z našeho pohledu považujeme za zásadní tyto závěry NSS:

- požadavky správce daně na konkrétní označení každé jednotlivé výrobní rady a přesné vyčíslení jejího ekonomického přínosu považoval NSS za nepřiměřený požadavek,
- skutečnost, že z dané služby benefituje i vlastník daňového subjektu není překážkou pro daňovou uznatelnost, pokud zároveň z této služby benefituje i samotný daňový subjekt.

V případě služeb refinancování úvěrů a podpůrných služeb dal NSS naopak za pravdu správci daně. Zásadní pochybnosti spočívaly v:

- nedoložení alokačního klíče k rozdělení nákladů na jednotlivé společnosti,
- podklady k prokázání způsobu stanovení odměny se neshodovaly (okruh nákladů, zisková přírůžka),

- nedoložení smlouvy, na kterou se odkazovaly faktury,
- nedoložení konkrétních výstupů z čerpaných služeb,
- poskytovatel služeb přes značný rozsah různorodých služeb zaměstnával jen dva zaměstnance.

Z výše uvedeného vyplývá, že je jisté na místě průběžně evidovat podklady k prokazování služeb, kontrolovat jejich správnost, úplnost a průkaznost a především soulad jednotlivých podkladů. Vzhledem k tomu, že daňová kontrola může probíhat i mnoho let po skončení daného období, doporučujeme takovou kontrolu podkladů provádět průběžně a rozhodně nečekat až na začátek kontroly.

Za největší riziko podle našich zkušeností považujeme právě nesoulad jednotlivých podkladů a neexistenci dokumentů, na které jiné podklady odkazují. Na základě takovýchto nesrovnalostí správce daně považuje celý systém nastavení převodních cen za nedůvěryhodný a často tak dochází k zaměření kontroly i na další skupinové transakce a rozšíření kontroly i na další zdaňovací období.

Na druhou stranu z rozsudku vyplývá, že má smysl se bránit nepřiměřeným požadavkům správce daně v případě prokazování IC služeb, a to i za cenu soudních řízení.

Do budoucna doufáme, že uvedené závěry ohledně rozsahu podkladů se brzy stanou součástí zavedené správní praxe a správci daně je budou při daňových kontrolách plně respektovat.

Petr Tomeš,
daňový poradce / Associate Partner

Rödl & Partner

[Rödl & Partner Tax, k.s.](#)

Platněřská 2
110 00 Praha 1

Tel.: +420 236 163 111
e-mail: petr.tomes@roedl.com

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)